సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు

రామ్ కృషన్ మరియు మరొకరు.

వర్సెస్

దిస్టేట్ఆఫ్ ఢిల్లీ

(కనెక్ట్ అప్పీల్‌తో)

1956
మా ర్చి
9

[వివియన్ బోస్, బి.పి. సిన్హా, జాఫర్ ఇమామ్ మరియు చంద్రశేఖర అయ్యర్, న్యాయమూర్తులు.]

అవినీతిని నిరోధించడం – "పొందడం", అర్థం – రైల్వే సేవకులు, ప్రభుత్వ సేవకులు అయితే – ఉచ్చులు వేయడం – యాజమాన్యం – అవినీతి నిరోధక చట్టం (II/1947), సెక్షన్ 5(1)(డి), సబ్ సెక్షన్ (2) – భారతీయ రైల్వే చట్టం (IX/1890) 1955 చట్టం XVII ద్వారా సవరించబడింది, సెక్షన్.137.

అప్పీలుదారులు తప్పుడు ప్రకటనలపై రాయితీ ధరలకు బంగాళాదుంపలను ఎగుమతి చేశారని అనుమానించారు మరియు దర్యాప్తులో పోలీసులకు సహాయం చేయడానికి రైల్వే అధికారి మదన్ లాల్‌ను నియమించారు. ఆ విచారణలో అప్పీలుదారులు మదన్‌లాల్‌కు కేసును మూసివేయడానికి లంచం ఇవ్వజూపారు, కానీ అతను దానిని అంగీకరించడానికి నిరాకరించాడు. వారు తమ ప్రతిపాదనపై పట్టుదలతో ఉండడంతో మదన్ లాల్ ఇంట్లో ఉచ్చు బిగించి అది సఫలమైంది. ఇద్దరు పోలీసు అధికారులు మరియు ఒక మేజిస్ట్రేట్ ప్రక్కనే ఉన్న గది నుండి సంభాషణను విన్నారు మరియు ఒక రంధ్రం (hole) ద్వారా లంచం చెల్లించడాన్ని చూశారు. 1947 అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5(2) ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తన నేరానికి కారణమయ్యే నేరపూరిత కుట్రకు ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ (Indian Penal Code) సెక్షన్ 120-బి కింద అప్పీలుదారులపై అభియోగాలు మోపారు, అలాగే మదన్ లాల్ చేసిన సెక్షన్ కింద కూడా చదవబడింది. ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ సెక్షన్ 116తో వీరిద్దరిని ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి దోషులుగా నిర్ధారించారు మరియు వారి నేరారోపణలను హైకోర్టు సమర్థించింది. అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5(2)కి కేసు వాస్తవాలకు ఎలాంటి వర్తించదని, చట్టంలోని అర్థంలో మదన్ లాల్ ప్రభుత్వోద్యోగి కాదని, చివరగా, ఈ చట్టాన్ని రూపొందించారని వారి తరపున వాదనలు వినిపించాయి. ఉచ్చు నేరం చేయడానికి ఆహ్వానం మరియు శిక్షలను తగ్గించడానికి మంచి కారణాన్ని అందించింది.

వాదనలు సమర్థించలేనివి మరియు తిరస్కరించబడాలి.

అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5లోని క్లాజ్ (డి) నుండి సబ్-సెక్షన్ (1) వరకు ఉన్న "పొందడం" అనే పదం ఆఫర్‌పై లంచం స్వీకరించే ఆలోచనను మినహాయించదు మరియు అతను కేవలం అంగీకరించినా ప్రభుత్వ ఉద్యోగి లంచం , లేదా దానిని అభ్యర్థించడం లేదా బలవంతం చేయడం, తద్వారా ప్రభుత్వ సేవకునిగా తన పదవిని దుర్వినియోగం చేయడం ద్వారా ఆర్థిక ప్రయోజనాన్ని పొందడం మరియు ఆ సెక్షన్ ప్రకారం నేరం చేయడం, అనుకూలంగా లేదా అప్రతిష్టను చూపినందుకు ఉద్దేశ్యం లేదా రివార్డ్‌కు సంబంధించిన ఏదైనా పరిశీలన అసంబద్ధం.

1955 సవరణ చట్టం ద్వారా భారతీయ రైల్వే చట్టంలోని సెక్షన్ 137 సవరణ ఫలితంగా రైల్వే సేవకులందరూ భారత శిక్షాస్మృతిలోని అధ్యాయం IX యొక్క పరిమిత ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే కాకుండా, సాధారణంగా అవినీతి నిరోధక చట్టం కింద ప్రభుత్వోద్యోగులుగా మారారు.

ఉచ్చులు వేయడం అనేది ఒక సంపూర్ణ నియమంగా నిర్దేశించబడదు , ప్రత్యేకించి ఈ రకమైన సందర్భాలలో, ఒక నేరం చేయడానికి ఆహ్వానం వలె తిరస్కరించబడాలి మరియు ఆ విధంగా గుర్తించబడిన నేరం దాని గురుత్వాకర్షణను కోల్పోదు , తద్వారా మెత్తని శిక్ష కోసం పిలుపునిస్తుంది. అయితే, సరైన పరిమితులు దాటి , లంచంగా ఇవ్వాల్సిన డబ్బును పోలీసులు సరఫరా చేసిన చోట , దానిని తీవ్రంగా ఖండించాలి.

బ్రెన్నాన్ V పీక్ ([1947] 2 AllE.R.572), పరిగణించబడింది.

రావ్ శివ్ బహదూర్ సింగ్ మరియు మరొకరు v. ది స్టేట్ ఆఫ్ వింధ్య ప్రదేశ్ ([1954] S.C.R.1098) మరియు ***రామజనమ్ సింగ్ v. దిస్టేట్ఆఫ్బీహార్,*** (క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.81 ఆఫ్ 1953), సూచించబడింది.

క్రిమినల్ అప్పిలేట్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్స్ నం. 43 మరియు 44/1954.

తీర్పు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.24- D, 1953లో ఢిల్లీలోని పంజాబ్ హైకోర్టు సర్క్యూట్ బెంచ్ యొక్క 23 అక్టోబర్ 1953 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు మరియు 1953లోని అవినీతి కేసు నెం.10 లో ఢిల్లీలోని ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి కోర్టు 26 ఆగస్టు 1953న ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది.

జై గోపాల్ సేథి మరియు నౌనిత్ లాల్, Cr.A.No.43లో 1954, అప్పిలెంట్ల కోసం

ప్రీతమ్ సింగ్ సఫీర్, అప్పీలుదారు కోసం,Cr.A.No.44,1954.

సి.కె. డాఫ్టరీ, సొలిసిటర్-జనరల్ ఆఫ్ ఇండియా , పోరస్ ఎ.మెహతా, హెచ్.ఆర్. ఖన్నా మరియు పి.జి.గోఖలే, రెండు అప్పీళ్లలోనూ ప్రతివాదులు.

1956. మార్చి 9. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

చంద్రశేఖర అయ్యర్, న్యాయమూర్తి.– క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.43లో మొదటి అప్పీలుదారు రామ్ కిషన్ , సహరన్‌పూర్‌కు చెందిన కుందన్ లాల్ రాజా రామ్ సంస్థలో భాగస్వామి-ప్రొప్రైటర్. రెండవ అప్పీలుదారు ప్రేమ్ చంద్ , అదే స్థలంలో నారాయణ్ ప్రసాద్ మరియు ప్రేమ్ చంద్‌ల సంస్థలో భాగస్వామి. అప్పీలుదారు, జియాన్ చంద్ , లేఖ్ రాజ్ శంభు నాథ్ అనే సంస్థ యొక్క మునిమ్. మూడు సంస్థలతో సహా సహారన్‌పూర్ వ్యాపారులలో కొందరు , అవి విత్తన బంగాళాదుంపలు అని తప్పుడు ప్రకటనలు లేదా ధృవపత్రాలపై రాయితీ ధరలకు బంగాళాదుంపలను ఎగుమతి చేసినట్లు అనుమానిస్తున్నారు. 1951 అక్టోబరులో సహరాన్‌పూర్‌లో దీనికి సంబంధించి పోలీసు విచారణ కొనసాగుతోంది. ఈ కేసులో పి.డబ్ల్యు.4గా పరిశీలించిన రైల్వే సెక్షన్ ఆఫీసర్ మదన్ లాల్ దర్యాప్తులో స్పెషల్ పోలీస్ ఎస్టాబ్లిష్‌మెంట్‌కు సహాయం చేయడానికి రైల్వే శాఖ ద్వారా నియమించబడింది. సహరాన్‌పూర్‌లోని రైల్వేలో రైల్వే పార్శిల్స్ క్లర్క్ లాభూ రామ్‌ను పోలీస్ పార్టీకి సహాయం చేయడానికి స్టేషన్ మాస్టర్ నియమించారు.

విచారణ పురోగతిలో , నిందితుల ఇళ్లు , షాపుల్లో సోదాలు చేసిన తర్వాత , ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపించింది. రామ్ కిషన్ లాభూరామ్‌ను పక్కకు తీసుకెళ్లి , కేసును ముగిస్తే రూ.2,000 చెల్లించేందుకు మూడు సంస్థలు సిద్ధమవుతాయని , మదన్‌లాల్‌ను నిలదీయాలని ప్రతిపాదించారు. మదన్ లాల్ అటువంటి ప్రతిపాదనతో ఎటువంటి సంబంధం లేదని నిరాకరించారు, కానీ నిందితులు వారి ప్రతిపాదనను కొనసాగించడంతో , చివరికి ఢిల్లీలో మదన్ లాల్ ఇంట్లో వారి కోసం ఉచ్చు వేయాలని నిర్ణయించారు. ఈ ప్రణాళికకు సంబంధించి తీసుకున్న చర్యలను వివరంగా చెప్పడం అనవసరం. ఉచ్చు (trap) విజయవంతమైంది. ముగ్గురు నిందితులు మరియు లాభూ రామ్ డిసెంబర్ 29 ఉదయం ఢిల్లీలో ఉన్నారు మరియు ఇద్దరు పోలీసు అధికారులు మరియు మేజిస్ట్రేట్ సంభాషణను వింటున్నప్పుడు రామ్ కిషన్ మదన్ లాల్‌కు కరెన్సీ నోట్ల రూపంలో రూ.5,000 చెల్లించారు. ప్రక్కనే ఉన్న గది మరియు తలుపులోని రంధ్రం (hole) ద్వారా చెల్లింపు చూసింది.

మదన్ లాల్ చేసిన అవినీతి నిరోధక చట్టం (II/1947) సెక్షన్ 5(2) ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తన నేరానికి కారణమయ్యే నేరపూరిత కుట్రకు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి కింద అప్పీలుదారులపై అభియోగాలు మోపారు. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులలో ఒకరు. భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 116తో చదివిన అదే సెక్షన్ కింద మదన్ లాల్ నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తనకు సహకరించినందుకు, అతనికి అక్రమంగా తృప్తి చెందడం ద్వారా రూ. 5 ,000 చెల్లించి నేరం చేసినట్లు వారు అభియోగాలు మోపారు. అయితే, అతనికి కట్టుబడి లేరు.

ఈ కేసును విచారించిన ఢిల్లీ ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి రెండు అభియోగాల కింద అప్పీళ్లను దోషులుగా నిర్ధారించారు. అతను రామ్ కిషన్‌కు మూడు నెలల కఠిన కారాగార శిక్ష మరియు రూ. 5000 జరిమానా విధించాడు; ప్రేమ్ చంద్ మరియు జియాన్ చంద్‌లకు రెండు నెలల కఠిన కారాగార శిక్ష మరియు ఒక్కొక్కరికి రూ.1,000 జరిమానా. అతను నేరపూరిత కుట్ర కింద నిందితులను విడిగా దోషిగా నిర్ధారించలేదు లేదా శిక్షించలేదు. హైకోర్టు జియాన్ చంద్‌కు ఇప్పటికే విధించిన జైలుశిక్ష మరియు రూ.500 జరిమానాను తగ్గించింది.

అప్పీళ్లకు తాను ఏమీ చేయలేనని మదన్‌లాల్ చెప్పినా , అసలు ఆ మొత్తాన్ని మదన్‌లాల్‌కు చెల్లించారనే విషయంలో ఎలాంటి వివాదం లేదు. రాబోయే ప్రాసిక్యూషన్ నుండి తమకు సహాయం చేయమని అతనిని వేడుకున్నాడు. మేజిస్ట్రేట్ మరియు పోలీసు అధికారులు చర్యకు సంబంధించిన ఆధారాలను కూడా అందించారు మరియు దిగువ కోర్టులు మదన్ లాల్ మరియు లాభూరామ్ మరియు దొంగల సాక్ష్యాలపై రూ. 5 ,000 లంచం ఇచ్చినట్లు గుర్తించాయి. మరియు రైల్వేకి న్యాయబద్ధంగా చెల్లించాల్సిన మొత్తాల పరిష్కారంలో పరిహారం డబ్బుగా కాదు.

క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.43 /1954 లో అప్పీలుదారుల కోసం , మిస్టర్ సేథీ , పరిస్థితులలో పూర్తిగా వ్యర్థమైన వాస్తవం అనే ఏకకాలిక నిర్ధారణలకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన దాడి , వారి తరపున చట్టంలోని కొన్ని ప్రశ్నలను లేవనెత్తింది. అతని మొదటి విషయం ఏమిటంటే, అవినీతి నిరోధక చట్టం (II/1947)లోని సెక్షన్ 5(2) కింద నిందితులపై అభియోగాలు మోపబడి , దోషులుగా నిర్ధారించబడినది వాస్తవాలకు వర్తించదు. అతని రెండవ అంశం ఏమిటంటే , మదన్ లాల్ చట్టం యొక్క అర్థంలో "ప్రజా సేవకుడు" కాదు మరియు అందువల్ల అభియోగం భరించలేనిది. ఈ రకమైన ట్రాప్ కేసులను కోర్టులు కఠినంగా నిరుత్సాహపరచాలని మరియు తిరస్కరించాలని ఆయన తన మూడవ అంశంగా కోరారు. సాధారణ మానవ స్వభావం యొక్క ప్రలోభాలకు లొంగిపోయే వ్యక్తులు నేరస్థులుగా శిక్షించబడటానికి ఉద్దేశపూర్వకంగా నేరాల కమిషన్‌కు అవకాశం కల్పించకూడదు ;

మరో మాటలో చెప్పాలంటే, అటువంటి పరిస్థితులలో చేసిన నేరాలను కేవలం దుర్మార్గంగా మాత్రమే పరిగణించాలి మరియు హేయమైనది కాదు.

మొదటి వివాదాన్ని అభినందించడానికి అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5 భాషపై శ్రద్ధ పెట్టడం అవసరం, ఈ నిబంధనలలో ఇది ఉంది:-

"సెక్షన్ 5(1) ఒక పబ్లిక్ సర్వెంట్ తన విధి నిర్వహణలో నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు చెప్పబడింది,--

(a) అతను అలవాటుగా అంగీకరిస్తే లేదా పొందినట్లయితే లేదా అంగీకరించడానికి అంగీకరిస్తే లేదాతన కోసం ఏదైనా వ్యక్తి నుండి పొందే ప్రయత్నాలు లేదా ఏ ఇతర వ్యక్తి కోసం, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 161లో పేర్కొనబడిన రివార్డ్‌ల ఉద్దేశ్యంగా ఏదైనా సంతృప్తి (చట్టపరమైన వేతనం కాకుండా) లేదా

(b) అతను అలవాటుగా అంగీకరిస్తే లేదా పొందుతుంది లేదా అంగీకరించడానికి అంగీకరిస్తుంది లేదా తన కోసం లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి కోసం పొందే ప్రయత్నాలు , ఏదైనా విలువైన వస్తువులను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా లేదా తనకు తెలిసిన వ్యక్తి నుండి, సరిపోదని తనకు తెలిసిన పరిశీలన కోసం లేదా, లేదా ఏదైనా ప్రక్రియలో ఆందోళన చెందే అవకాశం లేదా అతని ద్వారా లావాదేవీలు లేదా లావాదేవీలు జరగబోతున్న వ్యాపారం, లేదా తనకు సంబంధించిన అధికారిక విధులతో ఏదైనా సంబంధం కలిగి ఉండటం లేదా ఏ ప్రభుత్వోద్యోగికి అధీనంలో ఉన్నాడో , లేదా ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తి నుండి లేదా సంబంధిత వ్యక్తికి సంబంధించిన, లేదా

(సి) అతను నిజాయితీగా లేదా మోసపూరితంగా దుర్వినియోగం చేస్తే లేదా లేకుంటే అతనికి అప్పగించిన ఏదైనా ఆస్తిని తన స్వంత అభిప్రాయాల కోసం మార్చుకుంటాడు లేదా పబ్లిక్ సర్వెంట్‌గా అతని నియంత్రణలో లేదా అలా చేయడానికి ఇతర వ్యక్తిని అనుమతించడం, లేదా

(డి) అతను అవినీతికి పాల్పడితే లేదా చట్ట విరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా లేదా ప్రజా సేవకునిగా తన పదవిని దుర్వినియోగం చేయడం ద్వారా , తన కోసం లేదా ఏ ఇతర వ్యక్తి కోసం ఏదైనా విలువైన వస్తువును పొందుతుంది లేదా ఆర్థిక ప్రయోజనం.

(2) తన విధి నిర్వహణలో నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడే ఏ ప్రభుత్వోద్యోగి అయినా 7 సంవత్సరాల వరకు పొడిగించగల జైలు శిక్షతో శిక్షించబడతాడు , లేదా జరిమానాతో , లేదా రెండింటితో శిక్షించబడతాడు.

(3) సబ్-సెక్షన్ (2) కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించిన ఏదైనా విచారణ జరిగితే , నిందితుడు లేదా అతని తరపున ఏ ఇతర వ్యక్తి ఆధీనంలో ఉన్నాడు , దీని కోసం ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వ్యక్తి సంతృప్తికరంగా లెక్కించలేదు , అతని తెలిసిన ఆదాయ వనరులకు అసమానమైన ద్రవ్య వనరులు లేదా ఆస్తి నిరూపించబడవచ్చు , మరియు అటువంటి రుజువుపై , అభియోగాలు మోపబడిన వ్యక్తి తన అధికారిక విధి నిర్వహణలో నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు రుజువు చేయబడితే తప్ప , కోర్టు భావించాలి. అతని విశ్వాసం కేవలం అటువంటి ఊహ ఆధారంగా మాత్రమే కారణంతో చెల్లదు.

(4) ఈ సెక్షన్ యొక్క నిబంధనలు అదనంగా ఉంటాయి మరియు ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏ ఇతర చట్టాన్ని కించపరిచేలా ఉండకూడదు మరియు ఇందులో ఉన్న ఏదీ ఈ సెక్షన్ కాకుండా, ఏదైనా ప్రొసీడింగ్ నుండి ఏదైనా ప్రభుత్వ సేవకుడికి మినహాయింపు ఇవ్వదు. అతనికి వ్యతిరేకంగా ఏర్పాటు చేయబడింది."

ఉపోద్ఘాతంలో పేర్కొన్న చట్టం యొక్క లక్ష్యం లంచం మరియు అవినీతిని నిరోధించడానికి మరింత ప్రభావవంతమైన నిబంధనను రూపొందించడం. పబ్లిక్ సర్వెంట్ చేసిన నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తనకు సంబంధించిన కొత్త నేరం సెక్షన్ 5 ద్వారా సృష్టించబడింది మరియు సబ్-సెక్షన్ (2) ప్రకారం ఇది ఏడు సంవత్సరాల వరకు జైలు శిక్ష లేదా జరిమానా లేదా రెండింటితో పాటు శిక్షార్హమైనది. కార్యాలయం నాలుగు రకాలు లేదా వర్గాలుగా ఉంటుంది. భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 161లో నిర్వచించబడిన లంచం , అది అలవాటైనట్లయితే అది క్లాజ్ (a) పరిధిలోకి వస్తుంది. సెక్షన్ 165లో పేర్కొన్న రకమైన లంచం , అది అలవాటుగా ఉంటే , క్లాజ్ (బి)లో ఉంటుంది. క్లాజ్ (సి) పబ్లిక్ సర్వెంట్ ద్వారా నేరపూరిత నమ్మకాన్ని ఉల్లంఘించడం గురించి ఆలోచిస్తుంది మరియు పదాలు మమ్మల్ని కోడ్ సెక్షన్ 405కి తీసుకువెళతాయి. క్లాజ్ (డి)తో మేము ప్రస్తుత కేసులో నిజంగా ఆందోళన చెందుతున్నాము.

చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యం క్లాజ్ (డి) ద్వారా ఒకే ఒక లంచం చర్యకు భిన్నమైన నేరాన్ని సృష్టించడం అని వాదించారు మరియు ప్రభుత్వోద్యోగి ద్వారా లంచం ఇవ్వడానికి మరియు

అంగీకరించడానికి ఎటువంటి ప్రతిపాదన లేనప్పుడు మాత్రమే అది అమలులోకి వస్తుంది. దానిని వర్తింపజేయడానికి ముందు ప్రభుత్వోద్యోగి అవినీతి లేదా చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాలను అవలంబించాడని మరియు తద్వారా తనకు లేదా మరే ఇతర వ్యక్తికి ఏదైనా విలువైన వస్తువు లేదా ఆర్థిక ప్రయోజనాన్ని పొందినట్లు రుజువు ఉండాలి. ఇష్టపడని వ్యక్తి నుండి లంచం బలవంతంగా ఇవ్వడానికి, స్వచ్ఛందంగా ఇచ్చే వ్యక్తి నుండి లంచం స్వీకరించడానికి భిన్నంగా ఉంటుంది మరియు సెక్షన్ 5(1) , సబ్ క్లాజ్ (డి) కింద అభియోగం మోపడానికి ముందు , బెదిరింపు లేదా ప్రేరేపణ ఉండాలి, లేదా ప్రభుత్వోద్యోగి నుండి వాగ్దానం చేయడం లేదా డబ్బు ప్రయోజనాన్ని పొందడం కోసం అతను ఆచరించిన ఒత్తిడి లేదా దోపిడీ. ఈ వాదన సాధారణ లంచానికి భిన్నంగా స్వతంత్ర నేరాన్ని సృష్టించడానికి మరియు సృష్టించడానికి చట్టం ప్రయత్నిస్తుంది. ఒక కోణంలో, ఇది నిస్సందేహంగా నిజం కాని నేరాల అతివ్యాప్తి లేదని ఇది అనుసరించదు. మనం ప్రధానంగా ఉపయోగించే భాషను పరిశీలించి దానికి కృషి చేయాలి. అవినీతి లేదా చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాలను అవలంబించిన లేదా ప్రభుత్వోద్యోగి తనకు తానుగా ఆర్థిక ప్రయోజనాన్ని పొందేందుకు అనుసరించిన సందర్భాలలో ఒక తరగతి కేసులు తలెత్తవచ్చు. "పొందుతుంది" అనే పదం, ఎక్కువ ఒత్తిడికి గురికావడం వలన ఇచ్చిన లేదా ఇవ్వడానికి అందించబడిన వాటిని అంగీకరించే ఆలోచనను తొలగించదు , అయితే ఇది రిసీవర్ యొక్క ప్రయత్నాన్ని కూడా సూచిస్తుంది. ఎవరైనా ఆఫర్ చేసిన డబ్బును అంగీకరించవచ్చు , లేదా లంచం చెల్లించమని అభ్యర్థించండి , లేదా బెదిరింపు లేదా బలవంతం ద్వారా లంచాన్ని దోచుకోండి ; ప్రతి సందర్భంలో , అతను పబ్లిక్ సర్వెంట్‌గా తన పదవిని దుర్వినియోగం చేయడం ద్వారా ఆర్థిక ప్రయోజనాన్ని పొందుతాడు. శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 161 మరియు 165లో 'పొందుతుంది' అనే పదం ఉపయోగించబడింది. "అవినీతి లేదా చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాలు" అనే ఇతర పదాలు సెక్షన్ 162లో చోటు చేసుకున్నాయి. "అవినీతి మరియు చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాలు" కాకుండా , "లేదా ప్రజా సేవకునిగా తన పదవిని దుర్వినియోగం చేయడం ద్వారా" అనే పదాలు కూడా మా వద్ద ఉన్నాయి. ఒక వ్యక్తి తన పదవిని దుర్వినియోగం చేయడం ద్వారా ద్రవ్య ప్రయోజనాన్ని పొందినట్లయితే , అతను ఉప-నిబంధన (డి) ప్రకారం దోషిగా ఉంటాడు. సెక్షన్‌లు 161 , 162 మరియు 163 ఏదైనా చేయడం లేదా చేయడాన్ని సహించడం , ఏ వ్యక్తికి అయినా అనుకూలంగా లేదా అసమ్మతిని చూపడం లేదా వ్యక్తిగత ప్రభావంతో అలాంటి ప్రవర్తనను ప్రేరేపించడం కోసం ఉద్దేశ్యం లేదా బహుమతిని సూచిస్తాయి. క్లాజ్ (డి) కింద నేరం ఇవన్నీ రుజువు చేయవలసిన అవసరం లేదు. ప్రభుత్వోద్యోగిగా తన పదవిని దుర్వినియోగం చేయడం ద్వారా ఒక వ్యక్తి తనకు అనుకూలంగా లేదా అప్రతిష్టను చూపినందుకు ఉద్దేశ్యం లేదా ప్రతిఫలంతో సంబంధం లేకుండా తనకు ఏదైనా డబ్బు ప్రయోజనం

పొందితే సరిపోతుంది. ఒక నిర్దిష్ట మేరకు రెండు నేరాలకు సంబంధించిన ingredients సాధారణం, ఎటువంటి సందేహం లేదు. కానీ మరింత ముందుకు వెళ్లి , క్లాజ్ (డి)లో నిర్వచించిన నేరం లంచం యొక్క అర్థంలోకి రాదని వాదించడం అంటే సబ్ క్లాజ్‌పై చాలా ఇరుకైన నిర్మాణాన్ని ఉంచడం. ప్రత్యేక న్యాయస్థానాల ద్వారా అవినీతి కేసులను త్వరితగతిన పరిష్కరించడం , ఉన్నత పోలీసు అధికారుల దర్యాప్తు ప్రయోజనం వంటివి ఈ చట్టం కింద ప్రాసిక్యూట్ చేయబడిన ప్రభుత్వోద్యోగుల రక్షణ కోసం ఉద్దేశించిన కొన్ని నిబంధనలు , అవి పెరిగిన వైకల్యాలకు కూడా గురవుతాయి, అవి, శిక్షగా ఎక్కువ కాలం జైలు శిక్ష మరియు ఉప-నిబంధన (3)లో సూచించబడిన ఊహ యొక్క దరఖాస్తు.

మదన్ లాల్ "ప్రజా సేవకుడు" కాదనే వాదనకు మద్దతుగా , భారతీయ రైల్వే చట్టంలోని 137వ సెక్షన్‌ను ప్రస్తావించారు. XVII/1955 చట్టం ద్వారా సవరించబడిన చట్టం ప్రకారం , ప్రతి రైల్వే సేవకుడు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని IXవ అధ్యాయం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే పబ్లిక్ సర్వెంట్‌గా పరిగణించబడతారు మరియు అది సబ్-క్లాజ్ (4) ద్వారా అందించబడింది , "భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 21లో ఏది ఉన్నప్పటికీ , అధ్యాయం IXలో పేర్కొన్నవి మినహా ఆ కోడ్ యొక్క ఏ ప్రయోజనాల కోసం రైల్వే సేవకుడు పబ్లిక్ సర్వెంట్‌గా పరిగణించబడడు". సవరించిన ఉప-నిబంధన (1) ఈ నిబంధనలలో ఉంది:

"భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 21లో నిర్వచించబడిన విధంగా ప్రతి రైల్వే సేవకుడు పబ్లిక్ సర్వెంట్‌గా ఉండకపోతే , ఆ కోడ్‌లోని చాప్టర్ IX మరియు సెక్షన్ 409 ప్రయోజనాల కోసం పబ్లిక్ సర్వెంట్‌గా పరిగణించబడతారు".

ఉప-విభాగం (4) ఇప్పుడు విస్మరించబడింది. అవినీతి నిరోధక చట్టం సెక్షన్ 2 ద్వారా "ఈ చట్టం ప్రయోజనాల కోసం , 'పబ్లిక్ సర్వెంట్ ' అంటే భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 21లో నిర్వచించిన విధంగా పబ్లిక్ సర్వెంట్ అని అర్థం. ఫలితం ఏమిటంటే , సవరణకు ముందు , రైల్వే సేవకులు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని IXవ అధ్యాయం ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే ప్రభుత్వ సేవకులుగా పరిగణించబడ్డారు. కానీ ఇప్పుడు సవరణ ఫలితంగా రైల్వే సేవకులందరూ పరిమిత ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే కాకుండా సాధారణంగా అవినీతి నిరోధక చట్టం కింద ప్రభుత్వ సేవకులుగా మారారు.

అప్పీలుదారులను పట్టుకోవడం కోసం ఉచ్చు వేశామని, ఈ పరిస్థితిని అప్పీలుదారుల తరపు న్యాయవాది ప్రకారం , శిక్ష విషయంలో పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని ఇప్పటికే చెప్పబడింది. దీనికి సంబంధించి, *బ్రెన్నాన్ v. పీక్ ([1947] 2 All E.R. 572.)* లో **లార్డ్ గొడ్డార్డ్ , C.J.**యొక్క సుప్రసిద్ధమైన మరియు బరువైన పరిశీలనలకు మా దృష్టిని ఆహ్వానించారు , అక్కడ అతని లార్డ్‌షిప్ "ఇది సాధారణ అభ్యాసంగా మారే రోజు చాలా దూరంలో ఉంది ఒకరికి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యాలను పొందడం కోసం తమను తాము నేరం చేయమని పోలీసు అధికారులకు చెప్పబడటం కోసం ఈ దేశంలో; వారు నేరాలకు పాల్పడితే వారు కూడా దోషులుగా నిర్ధారించబడాలి మరియు శిక్షించబడాలి, ఎందుకంటే వారి ఉన్నతాధికారి యొక్క ఆదేశం ఎటువంటి రక్షణను భరించదు." ప్రధాన న్యాయమూర్తి వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయానికి మద్దతుగా చెప్పాల్సినవి చాలా ఉన్నాయి. ఉచ్చులు వేయడం ద్వారా నిషేధించబడాలని ఒక సంపూర్ణ నియమంగా నిర్దేశించబడదు మేము నేరాల కమిషన్ కోసం ఆహ్వానాన్ని కలిగి ఉన్నాము. ఉద్దేశించిన నేరస్థులు , ప్రత్యేకించి అవినీతి కేసుల్లో వారి అభిరుచులు మరియు కార్యకలాపాలను ప్రదర్శించడానికి అవకాశాలు కల్పించకపోతే నేరాన్ని గుర్తించడం కష్టంగా మారవచ్చు. విషయాలు మరింత ముందుకు వెళ్లి, పోలీసు అధికారులే లంచంగా ఇవ్వాల్సిన డబ్బును సరఫరా చేస్తే , పద్ధతిని తీవ్రంగా ఖండించడం విలువైనదే , ***రావ్ శివ్ బహదూర్ సింగ్ మరియు మరొకరు వర్సెస్. వింధ్య ప్రదేశ్ రాష్ట్రం ([1954 S.C.R. 1098)– రామజనం సింగ్ V. ది స్టేట్ ఆఫ్ బీహార్*** **(Or. Appeal No. 81of1953)** కూడా చూడండి. కానీ ప్రశ్న యొక్క నైతికత ఏమైనప్పటికీ , ఉచ్చుల సమయంలో చేసిన నేరాలు తక్కువ గంభీరమైనవి మరియు తేలికైన లేదా నామమాత్రపు వాక్యాలకు మాత్రమే కాల్ చేయాలనే అభిప్రాయానికి ఎటువంటి వారెంట్ లేదు.

కనెక్ట్ చేయబడిన అప్పీల్ నెం.44 లో అప్పీలుదారు కోసం అతను ఒక సంస్థ యొక్క ***మునిమ్*** మాత్రమేనని మరియు ఇతర అప్పీలుదారుల వలె భాగస్వామి లేదా యజమాని కాదని మరియు అతను ఆసక్తి కలిగి ఉన్నాడని అతని గురించి చెప్పలేమని అతని న్యాయవాది కోరారు. కేసును మూసివేయడానికి ఏదైనా లంచం ఇవ్వడం లేదా ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించడం. అయితే , లంచం గురించి చర్చ జరిగినప్పుడు జియాన్ చంద్ తన వద్దకు అప్పీలుదారులతో పాటు వచ్చాడని లాభూ రామ్‌కు స్పష్టమైన మరియు ఖచ్చితమైన ఆధారాలు ఉన్నాయి. అతను 1951 డిసెంబర్ 29 ఉదయం ఢిల్లీలోని కరోనేషన్ హోటల్‌లో బస చేసిన ముగ్గురు నిందితులు మదన్‌లాల్‌కు చెల్లించేందుకు తమలో తాము రూ.5,000 వసూలు చేశారని , మదన్‌లాల్ ఇంట్లో ముగ్గురు నిందితులు ఒక్కొక్కరుగా మదన్‌లాల్‌ను అభ్యర్థించారని చెప్పారు. వారిపై పెండింగ్‌లో ఉన్న బంగాళదుంప కేసును మూసివేయాలని మదన్ లాల్ ఈ విషయాన్ని ధృవీకరిస్తున్నాడు, ముగ్గురు నిందితులు డబ్బును తాము

సంయుక్తంగా సబ్‌స్క్రైబ్ చేశామని మరియు దానిని అంగీకరించి కేసును ఉపసంహరించుకోవాలని అభ్యర్థించారని పేర్కొన్నాడు. జియాన్ చంద్ కేసు ఇతర అప్పీలుదారులకు భిన్నమైన ప్రాతిపదికన నిలబడదు.

నేరారోపణలు మరియు శిక్షలు నిర్ధారించబడ్డాయి మరియు అప్పీల్ తిరస్కరించబడుతుంది.

——————